

Будинок казковий, багатопверховий

Наталя Забіла

У лісі під ялицею,
Над річкою-бистрицею,
Будинок є казковий,
Багатопверховий.

Стоїть він серед зелені
Із давньої пори,
Всі поверхи заселені
Від низу до гори.

На першому живе Ведмідь,
Поважний, волохатий.
Він цілу зиму спить та й спить
І не виходить а хати.

На другому живуть такі
Чудні зелені Жабки:
Чудово вміють за гілки
Чіплятись їхні ланки.

На третім, де живе Сова,
Зачинені віконця,
Бо ця бабуса лісова
Ніяк не любить сонця

А на четвертому давно
Живе хвостата Білка
Що крізь відчинене вікно
Стрибає аж на гілку!

Найвище всіх — на п'ятому
Ворона та Сорока:
Як стануть розмовляти
Чорнява й Білобока,

Говорить кожна голосно
І подругу не слуха, —

Ховаються навколо всі
І затуляють вуха.

Всі кажуть їм: — Сусідоньки!
Ну як не сором вам
Нечуваний, невиданий
Здіймати тарарам?!

— У нас така вже вдача,
Такі вже голоси:
Ворона як закриче,
То й чути на всі ліси.

Сорока застрекоче —
Словечко до слівця,
Сама спинитись хоче,
Та все нема кінця!

Отак і цоколіта
Ця пара белькотух,
Аж поки монце сіло —
І гомін зразу вщух!

Настала в лісі тиша,
Лише кущі колише
Навколо вітерець.

Замовкнув дім казковий...
Багатоповерховий...
І казочці кінець!